

هەلەى پزىشك له نەشتەرگەرىدا له پوانگەى شەرىعەتى ئىسلامدا

Doi: 10.23918/ilic2020.03

م.ى. كارزان فەقى خەلىل كرىم
زانكۆى لوبنانى فەپەنسى / هەولێر
karzanfaqi@lfu.edu.krd

پێشەكى

سوپاس و ستایش بۆ پەرەردگار، پەحمەت و مېهرەبانى بېژێ بەسەر (محمد) و هەموو شوێنكەوتوو و یاروهرەكانى و ئومەتى تا پۆژى داوى: پېشەى پزىشكى گرینگترین و هەستیارترین پېشەى مەرفاىەتیه، بۆیه پېویستە لەسەر پزىشكان رێز لەم پېشەیه و گيان و لەشى مەرفاىەكان بگرن له هەموو كات و ساتێكدا له كاتى هەستان به ئەپكى سەرشانىيان بۆ دوربوون له ئەنجامدانى هەر هەلەيكدا، بۆیه هەلەى پزىشك و بەرپرسىارەتى پزىشك بابەتێكى هەنوکهى و زیندەگى و گرنگە سەردەمە و پۆژ به پۆژ باسکردنى له پاگەياندن به هەموو جۆرهكانى له زیادبووندايه و بۆته جېگای باس له ناو خەلك و دامودەزگاکان و تەنانەت لەسەر ئاستى وڵات و نۆودهوڵەتى و رېكخراوهكانى تەندروستى جېهانى بۆته جېگای گفتوگۆ مشتومپهكى زۆر جېگای سەرنجدان، به تايبەتى لەم داواياندا گرینگەكەى زياتر بووه ئويش به هۆى ئەم هەلەنەى روويانداوه له كاتى چارسەرکردن و نەشتەرگەرىدا به تايبەتیش لهگەڵ پېشەكەوتنى توكنەلۆجيا و زانستى سەردەمدا، هەروها زۆربوونى دەرچوونى پزىشكى و نەبوونى توانايەكى كارا و پاهێنراو به شىوہەك هەندىكجار بۆته كارەسات له كۆمەلگادا، له يەر ئەم هۆكارەكانى پېشوودا پېويستە باس له بەرپرسىارەتى پزىشك له ئەنجامى روودانى هەلەدا له پېشەكەيدا كه روودەدات له كاتى نەشتەرگەرىداو جۆرهكان و شىوہەكانى بەرپرسىارەتى پزىشك كه دابەشبووه بەسەر چەند جۆرێك ئەمەش به هۆى پەرسەندنى پېشەى پزىشكى و زانست و توكنەلۆجياوه بۆيه ئەم توێژينەوهيه هەولێكە بۆ روونکردنەوى واتای پېشە و هەلەى پزىشكى و جۆرهكانى و چۆنەتى بەرپرسىارەتى پزىشك له ئەنجامدانى هەلە له كاتى نەشتەرگەرىدا، هەروها كەى بەرپرسىارەتەبێت له هەلەكاندا و ئەو مەرج و بنەماو پێوہرانە چين كه زانايان له شەرىعەتى ئىسلام پشتيان پېبەستوو له ديارىکردنى بەرپرسىارەتى پزىشك له هەر زيانێك كه روودەدات له ئەنجامى هەلە چارسەرکردن و نەشتەرگەرىدا له پوانگەى شەرىعەتى پېرۆزى ئىسلامدا لهكۆتايىشدا تيشك دەخەينه سەر گرینگترین دەرەنجامەكان و پاسپاردەكان.

كېشەى توێژينەوه

كېشەى ئەم توێژينەوهيه خويدهبىنیتەوه له ئەنجامى روودانى ژمارەپەك هەلەى پزىشك كه روويانداوه له كاتى نەشتەرگەرىدا، بۆ پاراستنى گيانى مەرفاىەكان و مافەكانيان له كاتى چارسەرى پزىشكيدا به تايبەتى له كاتى نەشتەرگەرىدا، چونكه هېچ كەسێك مافى زيان گەياندى نيه به بەرامبەرەكەيدا به تايبەتى له كاتى چارسەردا و لەلايهن پزىشكدا، بۆيه پېويستە پېشەى پزىشك پاريزگارى لېكترېت و دوربېت له يارى كردن به ژيانى مەرفاىەكان، چونكه له بنەچەدا پېشەى پزىشك بریتيه له ريزگارکردن و پاراستنى ژيانى مەرفاىەكان نەك خستنه مەترسيو زيان پېگەياندن و له ناوبردن.

گرنگى توێژينەوه

گرنگى ئەمتوێژينەوهيه له وه دەرەكەوێت كه هەولێكە بۆ چارسەرکردنى بابەتێكى هەستيارەو گرینگ له بابەتەكانى پەيوەند به ژيانى مەرفاىەتى له كۆمەلگادا ئويش بریتيه له پاراستنى گيان، چونكه پاراستنى گيان به پاراستنى تەندروستى مەرفاىەكانەوه پەيوەستە، بۆيه پېويستە باس له حوكمەكانى شەرىعەتى ئىسلام بكەين دەربارەى هەلەى پزىشكى به تايبەتى له كاتى نەشتەرگەرىدا.

ئامانجى توێژينەوه

ئامانجى ئەم توێژينەوهيه هەولێكە بۆ روونکردنەوى واتای پېشە و هەلەى پزىشكى و جۆرهكانى و چۆنەتى بەرپرسىارەتى پزىشك له كاتى هەلەكردندا، هەروها كەى بەرپرسىارەتەبێت له هەلەكاندا و ئەو مەرج و بنەماو پێوہرانە چين كه زانايان له شەرىعەتى ئىسلام پشتيان پېبەستوو له ديارىکردنى بەرپرسىارەتى پزىشك له هەر زيانێك كه روودەدات له ئەنجامى هەلە چارسەرکردن و نەشتەرگەرىدا.

پلانى توێژينەوه

پېشەكى

گرنگى توێژينەوه

كېشەى توێژينەوه

ئامانجى توێژينەوه

باسی یه کهم: خویندنی زانستی پزشکی و چاره سهرکردن

تهوهری یه کهم: خویندنی زانستی پزشکی

تهوهری دووهم: حوکمی چاره سهرکردن له ئیسلامدا

تهوهری سییه م: بهرپرسیاره تی پزشکی له ئیسلامدا

باسی دووهم: هه له و بهرپرسیاره تی پزشکی له روانگه ی ئیسلامدا

تهوهری یه کهم: مانای هه له له شه ریه ی ئیسلام و یاسادا

یه کهم: مانای هه له له شه ریه ی ئیسلامدا

دووهم: مانای هه له له یاسادا

سییه م: مانای هه له ی پزشکی

تهوهری دووهم: هه له ئوئیستی شه ریه ی ئیسلام ده رباره ی هه له پزشکیه کان

یه کهم: مه رجه کانی شه ریه ی ئیسلام بۆ بهرپرسیاره یونی پزشکی

دووهم: ئه و حاله تانه ی که پئویست نیه مۆله ت له نه خۆش و هه ربه گری

سییه م: بهرپرسیاره یونی پزشکی له کاتی ئه نجامدانی هه له دا

باسی یه کهم: خویندنی زانستی پزشکی و چاره سهرکردن

تهوهری یه کهم: خویندنی زانستی پزشکی

له پێشدا ده مانه ویت تیشک به یه نه سه ر مانای پزشکی زانستی پزشکی و پزشکی و پیشه ی پزشکی:

مانای زانستی پزشکی: بریتیه له زانستیک بۆ ناسینی له ش و گیان له پوویه ک و توشبوون و چاره سهرکردنیان له پوویه کی تردا^(۱).

پزیشک: بریتیه له و که سه ی زاناو لێزان به زانستی پزشکی و نوخۆشی و چاره سهر رو پێگا پێدراو بێت به هۆی لێزانی و زانایه که ی به م زانسته به

چاره سهرکردنی نه خۆش^(۲)

زانایان یه که ده ننگن له سه ر ئه وه ی خویندنی زانستی پزشکی زۆر لیکردن نیه به لکو (فرض کفایه) واته ئه گه ر هه ندیک له کۆمه لگادا خویندنیان و فیزیوون و ئه نجامیاندان له سه ر ئه وانی تر پئویست ناکات لاده که ویت، به لام دروست نیه هه موو تاکیک له کۆمه لگا وازی لیبینن چونکه ئه م پیشه یه په یوه سه ته به ژبانی مرۆقه کان و مانه وه ی مرۆقایه تی له سه ر زه ویدا، بۆیه وازه یانی مرۆقه کان له خویندنی ئه و زانسته و فیزیوون مانه وه ی مرۆقایه تی ده که ویته مه ترسی و پوویه پووی له ناوچوون ده بێته وه .

ئیه ن خه لوم ده لیت: پیشه ی پزشکی پئویستی مرۆفو مرۆقایه تی و کۆمه لگایه ، بۆیه ئه و پیشه یه به بنه ماو پئویستی ژبان داده نریت له شارو شارستانیه تدا له به ر بوونی سوود و قازانجیک زۆری مانه وه له سه ر زه ویدا، چونکه به رووبومی پیشه ی پزشکی بریتیه له پاراستنی ته ندروستی و له ناو بردنی نه خۆشی و ده رده و به لئو چاره سهرکردنیان^(۳).

پێشه و شافعی ده لیت: زانستیک نازانم له پاشی حه لال و حه رام باشتره په سه ندرت بێت له پیشه ی پزشکی^(۴).

له جیهانی ئیستادا پیشه ی پزشکی پیشه یه کی ئاره زومه ندانه یه که سه ناچار ناکریت بۆ فیزیوون و هه کو هه ر کارو پیشه یه کی تر وه ک خویندن و پیشه سازی و بازرگانی و کشتوکال کردن، وه گومانی تیدا نییه ئه وه ی که شه ریه ی ئیسلامی بریاری لێیداوه له وه ی سه پاندنیک ته واوه و باشترین و چاکترین بۆ کۆمه لگا مرۆقایه تی، له به ر ئه وه ی به مه ده و له ت و کۆمه لگه و پزشکی پابه ند ده بن به کارکردن به م پیشه یه بۆ به ده سه ته یانی به رزه وه ندی گشتی و زیان لینه دان و فه راهه م کردنی هه موو هیزیک بۆ خزمه ت کردنی کۆمه لگه و مرۆقایه تی.

له به ر گرینگی ئه م پیشه و زانسته گرینگه گه له زانایه کی موسلمانان له خزمه تی دابوونه و په رتوکیکی زۆرو نایابیان ده رباره ی نوسیه وه کو (الحاوی فی الطب) الرازی و (القانون فی الطب) ی ابن سینا و ابن النفیس و زۆری تر.

تهوهری دووهم: حوکمی چاره سهرکردن له ئیسلامدا

زانایان کۆکن له سه ر پئویستی چاره سهرکردن و به گه ره یه کیکه له پئویستیه له پێشه کانی ژبانی مرۆقه کان، وه پشتیان به سه توه به کۆمه له یه ک

فه رموده کانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بێت)، وه کو:

(۱) أخلاق الطبيب رسالة لأبي بكر محمد بن زكريا الرازي الي بعض تلاميذه ، مكتبة التراث: القاهرة، ط ۱، ۱۳۹۷ هـ - ۱۹۷۷ م، ص ۱۸.

(۲) نيل الأوطار لمحمد بن علي بن محمد الشوكاني، دار الحديث: ط ۱، ۱۴۱۷ هـ - ۱۹۹۷ م، ج ۵ ص ۳۵۳.

(۳) تاريخ ابن خلدون، للعلامة عبد الرحمن بن خلدون المغربي ، دار الكتب العلمية ، ط ۱، ۱۴۱۳ هـ - ۱۹۹۲ م، ج ۱ ص ۴۴۱.

(۴) ابن قيم الجوزية، محمد بن أبي بكر بن أيوب، الطب النبوي، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت، ص ۱۷۱.

یه که م: ثین ماجه روایه ده کات که پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) فرمویه تی: تداواوا عبادالله فإن الله سبحانه لم يضع داء إلا وضع له شفاء إلا الهم^(۱). چاره سهر بیکن بهنده کانی خوا، په روهردگار هر نه خویشیه کی دانابیت شیفاو چاره سهری بؤ دناوه ته نها پیری نه بیټ، ئەم فرموده یه به لگه یه له سهر چاره سهرکردن.

دوهم: پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) فرمویه تی: احتجم أعطی الحجاجم أجر^(۲). واته: که له شاخ بکه ون پاداشت بده نه که له شاخچیه کان. پیشهوا نه وهی ده لیت: ئەم فرموده یه به لگه یه له سهر پیویستی چاره سهرکردن و هروه ها دروستی وهرگرتنی پاداشت له سهر چاره سهری پزیشکی^(۳).

وه ژور له فرمودانی تر.

بویه هندی که له زانیان پییان وایه وازهینان له چاره سهرکردن له لایه ن نه خویش به خراب و ناپه سهند داده نین و باشتره چاره سهرکردن وه وازلیه پینانی چونکه سونه تی پیغمبره (دردی خوی له سهر بیټ)، له په رتووی (مغنی المحتاج) ی (خطیبی شریینی) هاتوه: نه خویش سونه ته چاره سهری خوی بکات هروه کو پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) چاره سهرکردوه له کاتی نه خویشیدا و هروه ها پشتیشی به خوا به ستوه^(۴)، بویه پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) چاره سهری کردوه تا کو ئیمه ش دواکوتیه کارو سونه ته کانی ئه و بین و چاره سهری نه خویشیه کانمان بکه بین و چاره سهرکردن هیچ دژایه تیه کی له گه ل پشت به خوا به ستن (التوکل) نیه هروه کو هندی که وای بؤ چوونه^(۵).

تهوه ری سییه م: بهرپر سیاره تی پزیشکی له ئیسلامدا

بهرپر سیاره تی پزیشکی پیش هاتنی ئیسلامیش بوونی هه بووه و میژووش باس له نه ته وه کانی پیش ئیسلام ده کات که یاساو ریسیای تابه تیان به چاره سهرکردن و بهرپر سیاره تی دناوه، باشترین نمونه ش یاسای (حامو رابی) یه که سالانیک حوکی ولاتی عیراقی کردوه له سده ی (۱۷) ی پیش میلادی وه، که له یاسا کیدا هاتوه: ئەگەر پزیشکێک پیاویکی بریندار که برینه که ی سهخت بیټ چاره سهرکرد به چه قویه کی ژور تیر، به لام به م هویه گیانی سپارد، یان پزیشکێک گریه کی له چاوی نه خویشیه کی توشبوو به (ورم) دهرهینا و بووه هوی له ده ستدانی چاوه که ی، ئه وه سزای پزیشکه که ده دریت به برینی دهستی^(۶).

له سهرده می ها تنی ئیسلامیشدا گرینگیه کی تهواو به پیشه ی پزیشکی دراوه، پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) یه که م که سبووه یاساو ریسیای کارو پیشه ی پزیشکی دناوه و له ولاتی موسلماناندا، وه کو پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) ده فرمویت: (من تطیب ولا یعلم منه طب، فهو ضامن)^(۷)، بویه ئەم فرموده یه به یه کیک له فرموده گرینگیه کانی ئەم باسه داده نریت، چونکه ئەم فرموده یه بریار له سهر بهرپر سیاره تی ئه و که سه ده دات که چاره سهری نه خویش ده کات و به بی زانست خۆده خزینیتته نیو ئەم بواری پیشه پیروژه به بی بوونی شاره زایی و کارامه یی و خویندن ده ست بؤ کاریکی پر مه ترسی ده بات.

پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) ریگری له پزیشکان کردوه که چاره سهری نه خویش بکه ن پیش دیاریکردنی نه خویشیه کی و زانینی هۆکاره کی نه خویشیه کی، بویه ئەم هه نگاهه باشترین پاریزگار بووه له نه جامدانی هه له له لایه ن پزیشک و یاراستنی گیانی نه خویش هروه کو به (شمردل بن قبات) فرمویه: (ولا تداواوا أحدا حتی تعرف داءه)^(۸) چاره سهری نه خویش مه که تا کو نه خویشیه کی ده زانی.

پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) فرموده یه کی زوری فرموده سه باره ت به کارکردن به شیوه یه کی دلسوزانه و ده ستپاک و پیکوپیک جا کارکردن بیټ له بواری پزیشکی یا خود بواری تر، ئەم دلسوزیه نایه ته دی مه گه ر شاره زایی و کارامه یی تهواو خو شه ویستی له پیشه که ده نه بیټ، بویه دلسوزی له پیشه ده بیته ریگرو له مپه ر له به رده م هه له دا، یه کیک له م فرمودانه پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) ده فرمویت: (إن الله یحب إذا عمل أحدکم عملاً أن یتقنه)^(۹) واته: په روهردگار چه زده کات ئەگه ر یه کیک له ویوه کاریکی کرد به دلسوزی بیکات.

له سهرده می هاوه له کانی پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) په پرهوی ریبازه که ی پیغمبر (دردی خوی له سهر بیټ) کردوه له سهر بنه مای بهرپر سیاره تی پزیشک ریشتون و هروه ک چۆن له گشت پیشه کانی ترده ئەم بنه مایه یان جیبه جیبیان کردوه، نمونه که (مجاهد) روایه تیکردوه

(۱) أخرجه الترمذي محمد بن عيسى الترمذي السلمي في الجامع الصحيح سنن الترمذي ج ٤، ص ٣٨٣ رقم ٢٠٣٨ (باب الدواء والحث عليه، قال أبو عيسى حديث حسن صحيح، دار إحياء التراث العربي: بيروت.

(۲) رواه البخاري، كتاب البيوع، باب قوله تعالى (يا أيها الذين آمنوا لا تأكلوا الربا) صحيح البخاري، ج ٣، ص ١٦،

(۳) أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي المنهاج شرح صحيح مسلم: دار إحياء التراث العربي - بيروت، ج ٢، ص ١٠٠، ج ١، ص ٢٤١

(۴) شمس الدين، محمد بن أحمد الخطيب الشربيني، مغني المحتاج إلى معرفة معاني ألفاظ المنهاج: دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١٩٩٤م، ج ١، ص ٣٥٦

(۵) ابن قيم الجوزية، الطب النبوي، ص ١٠

(۶) صلاح الدين محمد أبو الرب، الطب والصيدلة عبر العصور، تاريخ، الألفية للنشر والتوزيع، عمان، ١٩٩١م، ص ٢٢.

(۷) أخرجه أبو داود سليمان بن الأشعث الأزدي السجستاني في سنة ج ٤ ص ١٩٥ رقم (٤٥٨٦) كتاب الدية باب فيمن تطيب بغير علم فأعنت طار الكتب العلمية الطبعة الثانية ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م،

(۸) أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني، لسان الميزان، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات بيروت، ط ١٩٧١م، ج ٤، ص ٤٧٨

(۹) بد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي، الجامع الصغير، شركة الفا للنشر، القاهرة، ط ٢٠٠٨م، ج ١، ص ٢٨٤

که پيشه‌وا (علی کوری أبو طالب) وتاریداوه بۆ خه‌ک و فه‌رموویه‌تی: معشر الأطباء والمتطبیبين والبیاطرة من عالچ منکم إنسانا أو دابة فلیأخذ لنفسه البراءة، فإنه من عالچ شیئا ولم یأخذ لنفسه البراءة فعطب فهو ضامن^(۱).
 هه‌روه‌ها پيشه‌وا (عمر و علی) سونه‌تکه‌ریکیان سزاداو چونکه له کاتی کاره‌که‌یدا زانیی به منالیک‌گه‌یانبوو^(۲)، له پاشی هاره‌له‌کان موسلمانان له‌سه‌ر ئەم په‌یره‌وه‌و بنه‌مایه‌ پۆیشتون و به‌رده‌وام بوونه.

باسی دووه‌م: هه‌له‌و به‌رپرسیاره‌تی پزیشک له‌ پروانگه‌ی ئیسلامدا

ته‌وه‌ری په‌که‌م: مانای هه‌له‌ له‌ شه‌ریعه‌ی ئیسلام و یاسادا

په‌که‌م: مانای هه‌له‌ له‌ شه‌ریعه‌ی ئیسلامدا

هه‌له‌: بریتیه‌ له‌ ئەنجامدانی کاریک‌ یان وتنی وته‌که‌ک له‌لایه‌ن که‌سیکه‌و به‌بێ بوونی مه‌به‌ست تیییدا^(۳).

شه‌ریعه‌تی پیرۆزی ئیسلام مانای هه‌له‌ی پوونکردۆته‌وه‌و پۆزیشی بۆ هیناوته‌وه‌و چاوپۆشی لیکردوه‌وه‌و ئەگه‌ر پوویدا له‌ کاتی کۆشش(اجتهاد) له‌م جۆره‌دا هیچ سزایه‌ک نیه‌، بۆیه‌ زانایانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام کۆده‌نگن له‌سه‌ر هه‌ر کاریک‌ به‌ هه‌له‌ بکریت خوا لیخۆش ده‌بییت وه‌کو ده‌فه‌رمویت: (وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا)^(۴)، وه‌ پیغه‌مبه‌ر(درودی خوی له‌سه‌ر بییت) فه‌رموویه‌تی: إن الله تجاوز عن أمتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه^(۵). مه‌به‌ست لیته‌دا لیخۆشبوون له‌ تاوانه‌.
 به‌لام سه‌باره‌ت به‌ ئەنجامدانی تاوانه‌کان ئەگه‌ر که‌سیک به‌ هه‌له‌ ئەنجامیدا ئەوه‌ به‌رپرسیاره‌ له‌ پووی پیژاردنی دارایی به‌لام سزای جه‌سته‌یی نادریت .

دووه‌م: مانای هه‌له‌ی پزیشکی

هه‌له‌ی پزیشکی بریتیه‌ له‌ لادانی پزیشک له‌ ریسای پزیشکی ئاسایی و چاودێرینه‌کردن و که‌مه‌ته‌مبوونی له‌ چاره‌سه‌رکردنی ته‌واوی نه‌خۆش به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ فه‌رامۆشی نه‌خۆش بکات و بێ گویدانه‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی، هه‌روه‌ها خۆی ده‌بینیته‌وه‌ له‌ که‌موکۆری پزیشک له‌ ئەنجامدانی ئەپکی سه‌ر شانی به‌ شیوه‌یه‌کی دلسۆزانه‌و پيشه‌گه‌ریانه‌ و گوینه‌دان به‌ مافی نه‌خۆش و چاره‌سه‌نه‌کردنی به‌ شیوه‌یه‌کی ته‌واو به‌ بێ تاوانا هه‌وه‌ک سویندی له‌سه‌ر خواردوه‌له‌ کاتی وه‌رگرتنی پروانامه‌ی پزیشکی^(۶).
 بۆیه‌ هه‌له‌ی پزیشکی چه‌ند په‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی له‌خۆ گرتوه‌وه‌کو گوینه‌دان به‌ بنه‌ماو ریسای زانستی له‌ پيشه‌ی پزیشکی و ئەنجامدانی ئەپک به‌ که‌م و کورتی و به‌کارنه‌هینانی تاوانا زیره‌کی له‌ پيشه‌که‌یدا.

ته‌وه‌ری دووه‌م: هه‌لوێستی شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌ریاره‌ی هه‌له‌ پزیشکیه‌کان

په‌که‌م: مه‌رجه‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام بۆ به‌رپرسیاریوونی پزیشک

شه‌ریعه‌تی ئیسلامی ئەم مه‌رجانه‌ی دیاریکردوه‌ که‌وا به‌رپرسیاره‌تی پزیشکی دیاریده‌کات و جیاوازی ده‌کات له‌ نیوان پزیشکی به‌رپرسیاره‌ی چاره‌سه‌رکار ، هه‌روه‌ها پارێزگاری له‌ پزیشک ده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر به‌رپرسیاری له‌ ئەرک باربوون و لیپرسینه‌وه‌ شه‌ری و یاسایی، بۆیه‌ ئەو مه‌رجانه‌ش زانایان باسیان کردوه‌ له‌ بابته‌ی حوکه‌مانی دانی خوین بابی(الدیه) به‌و پیه‌ی که‌ هه‌له‌ی پزیشکی خۆینه‌که‌ی ده‌که‌ویته‌ ئه‌ستۆی پزیشکه‌که‌، وه‌ زانایانی شه‌ریعه‌تی شیسلامی ئەو مه‌رجانه‌یان هه‌لینجاوه‌ له‌فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌رمان (درودی خوی له‌سه‌ر بییت) که‌ ده‌فه‌رمویت: من تطب ولم یعلم منه طب قبل ذلك فهو ضامن) واته‌ هه‌ر که‌سیک کاری پزیشکی بکه‌و پيشتر کاری پزیشکی لی نه‌زانرابی ئەو که‌سه‌ به‌رپرسیاره‌ .

ئەم فه‌رموده‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی دیارو پوونه‌ سه‌باره‌ت به‌ به‌رپرسیاری پزیشک که‌ هیچ گومان و نادیاریه‌ک نا پوونیه‌ک سه‌بارت به‌ به‌رپرسیاره‌تی پزیشکی له‌ ئیسلامدا نیه‌، به‌لکو له‌ ئه‌ستۆی پزیشک و ئەوانه‌ی هاوشیوه‌ی پزیشکن له‌ کارکردن له‌ پيشه‌که‌یاندا هه‌ر زیانیک‌ که‌ دیته‌ ئاره‌وه‌ له‌ کاتی ئەنجامدانی کارو پيشه‌ی پزیشکی له‌ به‌کارهینانی که‌لو په‌ل و ئامیری پزیشکی بۆ چاره‌سه‌رکردن و نه‌شته‌رگه‌ری، یا به‌ هۆی هه‌له‌یه‌کی که‌سی وه‌ک که‌مه‌رخه‌می و پشتگوێ خستن یان چاودێری نه‌کردنی ته‌واوی باری نه‌خۆشه‌که‌ یاخود هه‌لنه‌ستان به‌ ئەنجامدانی کاریک‌ که‌ پتویسته‌ بۆ نه‌خۆش له‌کاتی خۆی بۆی بکریت له‌ چاره‌سه‌ری و نه‌شته‌رگه‌ریدا، یان ر‌اوێژ نه‌کردن به‌که‌سانی پسپۆر له‌ کاتیک‌ بارودۆخه‌که‌ پتویستی به‌ ر‌اوێژ بوو^(۷).

(۱) أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر ، الاستذکار، دار الکتب العلمیة - بیروت، ط، ۲۰۰۰م، ج، ۸، ص ۶۳
 (۲) المصدر نفسه
 (۳) وهیة الزحیلي، أصول الفقه ، المطبعة العلمیة، دمشق، ط، ۲۰۰۶م، ج، ۱، ص ۱۸۴
 (۴) الاحزاب: ۵
 (۵) حدیث حسن رواه ابن ماجه ، سنن ابن ماجه، ج، ۱، ص ۶۵۹.
 (۶) شرف الدين أحمد ، مسؤولیة الطیب، الكويت : ذات السلاسل ، ۱۹۸۶م، ص ۱۰۹
 (۷) کنعان لأحمد، الموسوعة الطیبة الفقهیة، دار النفائس، بیروت، ۲۰۰۰م، ص ۸۶۱

بئگومان شەرىعت ئىسلام ئامازە كر دووه سەبارەت بە هەلەى پزىشكى كاتىك روودەدات هەرچەند پزىشكە كە خاوەن ئەزمونىش بىت لە كارو پىشەكەى وەك هەندىك لەو هەلە پزىشكىانە لەدەرەوى وىستى پزىشكە وە سروشتى نەخۆشى ونەخۆشەكە و لاوازى جەستەى نەخۆشە بۆ ئەو دەرمانانە ياخود نەشتەرگەرىيەكە وەك چارەسەر دانراو هۆكارە بۆ هاتنە كاپەوى هەلەكە .

شەرىعتى ئىسلام هېچ بىمە (ضمان) لەسەر هېچ پزىشكىك ناسەپىننەت بەلكو چەند مەرجىكى ديارىكرارى داناوە كە ئامانج تىيدا چاودىركردن پارىزگارىكردىنى پزىشكە وە كەمكردەو و سوكردىنى بەرپرسىيارەتەكەى لەبەرامبەر ئەو لىكەوتانەى كەدەكە ونەو لە حالەتە تايبەتەكان بۆ هەستكردن بە بەرپرسىيارەتى و لىسۆزى و بەتايبەت ئەگەر هاتوو پەيوەندى بە ژيان و گيانى مرؤفەكانەو هەبىت .
زانايان كۆكن لەسەر بەرپرسىيارەنبوونى پزىشك و هاوشىوئەكانى لە پەرسىياران و بەيتەرىيەكان و ئەوانەى هەلەستى بە (سونەكردن) و ئەوانەى هەلەستى بە ئەنجام دانى خوین بەردان (الحجامە) مەگەر بە چەند مەرجىك نەبىت⁽¹⁾:

مەرجەكانى بەرپرسىيارەتى پزىشك لە ئىسلامدا

ئىمە لىرەدا بە شىوئەكەى فراوان باسى ئەو مەرجانەى شەرىعتى ئىسلام دەكەين:

مەرجى يەكەم: هەبوونى زانايارى و لىزانى پزىشكى تەواو

پىويستە پزىشك خاوەن لىزانى و بەرچاوپوونى بىت لە زانستى پزىشكى⁽²⁾ و پىشەى كارى پزىشكى بە كردهى هەبىت و چارەسەر نوشتەرگەرى كردهبىت و تىيدا سەرگەوتو بىت و وانەو ئەزمون و پرايەتەى لەسەر دەستى پسپۆران شارەزاىانى ئەم بوارە كردهبىت و گەواهى سەرگەوتن و لىزانىان بۆ دابىت⁽³⁾

ئەوئەى كەوا گوزارشت دەكات لە هەبوونى شارەزاى و لىزانى مۆلەتى فەرمى زانستى كە سەلمىنەرى ئەو هەبىت ئەو كەسە (پزىشكەكە) وانەى پزىشكى خویندوو و خاوەنى كارامەى و لىزانى پىشەى پزىشكەى لە زانستەكەى خۆبى بەرچاوپوونى و زانايارى هەبىت چونكە ئەگەر وا نەبىت بۆى حەلال و پەوانى پىشەى پزىشكى بكات لە چارەسەرى هەشتەرگەرى نەخۆش، وە ئەوئەى هاوشىوئەى پىشەى پزىشكەى بە كۆى دەنگى هەموو زانايان ئەگەر هەلەى ئەنجامدا ئەوا ئەرك بار (ضامن) ئەبى وەكو ئەو و اىە كەوا دەست درىژى كردهبىتە سەر نەخۆشەكە⁽⁴⁾ ، وە پزىشكى لىزان هەر وەكو زانايان وتوويانە ئەو كەسەى كە ئەو دەرمانانەى بە نەخۆش دەدات كە گونجاو لەگەل سروشتى نەخۆشەكە و بۆ چارەسەرگەرىيەتى وەكو ئەوئەى پزىشكانى هاوشان و هاوشىوئەى، بەماناى ئەوئەى كەوا پزىشك هەندىك شت لەبەر چاوپگەرى ئەمەنى نەخۆش و بارى دەرروونى نەخۆش و بارى كەش و هەوا لەرووى ساردى و گەرمىەو ، هەر وەها زانايان ئەوئەى راونكردۆتەو كەوا پزىشكى پسپۆر ئەوئەى كە مامۆستاو كەسىكى فىركارى هەبىت و جىبى متمانە بىت و ناسراوبىت و بەوئەى كەوا كەسىكى لىزانەو خاوەنى زانايارى⁽⁵⁾ ، هەر وەها بشزانرەت كە ئەو كەسە زانايە لە بوارى پزىشكى بە شايەتى دوو كەسى دادپەر وەر زانا بە بوارى پزىشكى ياخود لەئىو خەلك ناسراوبىت بەوئەى كەوا كەسىكە زانايارى ژۆرى لايە دەر بارەى چارەسەرگەرى نەخۆش ، بزائەت كە بەنەبوونى زانايارى زانستى پزىشكى دەبىتە هۆكارى مردنى مرؤفەكان ، بەمشىوئە جىاوازى ئەكرەت لەئىوان پزىشكى لىزان و وپسپۆر و پزىشكى نەزان و ناپسپۆر بەلام لە ئەمرؤ پزىشك رىي پىنادرەت بۆئەنجامدانى كارى پزىشكى و چارەسەر و نوشتەرگەرى تەنها دواىى بەدەستەيانى مۆلەتى پزىشكى و ئەنجامدانى چەندىن خولى پزىشكى كەوا ئەيسەلمىننەت ئەوئەى كەسە وانەى پزىشكى خویندوو و شارەزاىى لە زانستى پزىشكى هەىە وەهەر وەها وەزارەتى تەندروستى پەزمامەندى لەسەر ئەمەو دەربەرەت ۸۴ ، مەبەست و حىكەت و فەلسەفەش لەم مەرجە برىتە لەپاريزگارى لەسەر ژيان و گيانى مرؤفەكان وەهەر وەها بە ناگەيەتەن و ناگااركردنەوئەى پزىشكان لە بەرامبەر ئەركەكانيان و كارەكانيان ئەوئەى پەيوەستە بەگيانى مرؤبى .

بەلگەش لەسەر ئەم مەرجە فەرموودەى پىغەمبەرە (دروودى خواى لەسەر بىت) كە دەفەرمووت: من تطيب ولم يعلم منه طب قبل ذلك فهو ضامن) (هەر كەسك دەستكارى پزىشكى بكات و پىشتەر زانايارى لەسەرى نەبووبىت ئەوا ئەو كەسە بەرپرسىيارە)

(1) المصدر نفسه، ص ۸۶۱

(2) عبدالقادر عودة ، التشريع الجنائي الإسلامي مقارناً بالقانون الوضعي ، دار الكاتب العربي، بيروت، ج ۱، ص ۵۲۳

(3) أحمد شرف الدين ، الأحكام الشرعية للأعمال الطبية ، ط ۱۹۸۷، م، ص ۴۶- ۴۸

(4) ينظر: الخطيب الشربيني، مغني المحتاج، ج ۴، ص ۲۰۲؛ أبو محمد موفق الدين عبد الله بن أحمد بن محمد بن قدامة ، المغني، مكتبة القاهرة: القاهرة، ۱۹۶۸، ج ۶، ص ۱۳۳- ۱۳۵؛ أبو بكر بن مسعود بن أحمد الكاساني ، بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع ، دار الكتب العلمية : بيروت، ط ۱۹۸۶، م، ج ۴، ص ۳۵۵؛ منصور بن يونس بن صلاح الدين ابن حسن بن إدريس البهوتي ، كشاف القناع عن متن الإقناع ، دار الكتب العلمية : بيروت، ج ۲، ص ۳۱۳

(5) حمد بن إسماعيل بن صلاح بن محمد الحسني، الكحلاني ثم الصنعاني، سبل السلام، دار الحديث: بيروت، ج ۳، ص ۲۵۰

مەرجى دووھ: تېنەپەراندن و زیادەپەوى نەکردن له و فەرمانەى پيكراره

ئەو ئەندازەىيە كە پيويستە بوپيدانى دەرمان و چارەسەر و نەشتەرگەرى تېپەر نەكات بەوھىيە كە وا دەرمانىكى زياتریدات لە ئەندازەىيە پيويستە ياخود دەستكارىکردنى شوپىنى تەرى لەش لە كاتى ئەنجامدانى نەشتەرگەرىدا، ئەو زیادە پويانەىيە لە پيدانى چارەسەر و دەرمان و نەشتەرگەرى سەربىكىشىت بو زيان گەياندن بەنەخۆش و ياخود ئەوشتە بەرپيت كە پيويست بە برين ناكات لە كاتى نەشتەرگەرىدا^(١).

زانايانى شەرىعەتى ئىسلام بە مەرجيان داناوه بو لادانى بەرپرسىارپىتى لەسەر پزىشك لە چارەسەر كەردندا لە حالەتى نەخۆشپەكە زياتر نەپزىتتە سەر شوپىنىكى تەرى ناپيويست، بەلكو پيويستە لەسەرى كە بەگوپرهى بەنەماكان و شارەزايانى ئەم زانستە كار بكا، جا ئەگەر سەنووورى بەزاند ئەو ھەلەپەكى بەچاوه دەبى تۆلەو بەرپرسىارپىتى لە ئەستو بگرى، چونكە ئەم مردنە بەرپرسىارپىتتە كەى ناگوپرى چ بە ئەنقەست بى چ بە ھەلە، بەم پپەش ھەرچى خەرجى نەخۆشەكە يە لە ئەستوى ئەگرى ئەگەر نەخۆشەكە نەمرد، بەلام ئەگەر مرد ئەو پيويستە خوئىبايى بدو كوشتنەوھى لەسەر نپە، چونكە پپشتر نەخۆشەكە خوى مۆلەتى پيدا بوو^(٢).

ئەوھى زانايان بە زیادەپويى و دەستدرىژى ھەژمار كەردووھ ئەمانەن:

١. برين يان بريندار كەردنى شوپىنىك لەكاتىك كە بو برين و بريندار كەردن دەستەندا لە كاتى ئەنجامدانى نەشتەرگەرى.
٢. لە كاتى چارەسەر و نەشتەرگەرىدا برين بە ئامرازىكى كورى كۆن كە ئازارى ژۆر ھەبى، ياخود بەباشى پاك نەكرائتەوھ و نەخۆشى بگوازتەوھ.
٣. برين لە شوپىنىك كە شوپىنى برين نەبى، ھەك ئەوھى گورچيلەپەكى ساغ بەرپى و ناساغەكە وازلپپىنى، يان داندانىكى ساغ بەرپى و ناساغەكە وازلپپىنى، ھاوشپوھى ئەمەشە كە دەرزى لە شوپىنىكى نەگونجاو بدو سەرەنجام شوپىنەكە توشى ئيفلجى بپى و لەكاربەوئى، .. جگە لەمەش.
٤. دەرمانىكى نەگونجاو بو نەخۆشپەكە بەدا بە نەخۆشەكە و وابزانى كە گەنجاو كەچى ھەلە بكا، يان زياتر لە ئەندازەى پيويست و بەدەر لە نەرىت دەرمان بەدا بە نەخۆشەكە .. لەم حالەتانەدا پزىشكەكە بەرپرسىار (ضامن) دەبى، بەلام كوشتنەوھى لەسەر نپە ئەگەر نەخۆشە مرد، چونكە مەبەستى زيان گەياندن بە نەخۆشەكە نەبووھ بەلكو مەبەستى سوودگەياندن و چارەسەر كەردن بووھ چ لە رىگای پيدانيدەرمان بپت ياخود ئەنجامدانى نەشتەرگەرى بپت و ھىواى چاك بوونەوھى ھەبووھ، ھەش شتىك كە پزىشكان و سەنديكاكەيان و داب و نەرىت و ياسا بە زیادەپەوى و دەستدرىژى لەقەلەم بەدن، نابى پزىشكى لپزان و شارەزا بگەوئتە ناويانەوھ.

وھ نابى لەم مەرجە وابزاندى كە مەبەست كۆت و بەند كەردنى پپشەى پزىشكە و پپگىكەردنە لە بىر كەردنەوھ و بپاردانى لە پپشەو كارەكەى، بەلكو دەبى بەشپوھەپەك لە چارەسەر كەردنى نەخۆشى بپارىدا كە لە بەرزەوھەندى و سەلامەتى نەخۆشەكە بى، چونكە جارى وا ھەپە كە پزىشك لە كاتى نەشتەرگەرىدا سكى نەخۆشپەك ھەلەدەرى بو چارەسەر كەردنى نەخۆشپەكە لە نەخۆشپەكە، ئپتر دەبپنى كە نەخۆشەكە دەنالپنى بە دەست نەخۆشپەكە تەركە پپشتر دەستپشان نەكراوھ بووھ تە ھەر شە لەسەر زيان و تەندروستى نەخۆشەكە، بۆپە ناچارە كە بپۆكەى چارەسەر كەردنەكە بگوپرى بەوھى كە لەگەل پپشەھاتەكان بگونجى، جا لەو حالەتانەدا كارى پزىشكەكە بە زیادەپويى ھەژمار ناكرى، مادەم نپازەكان پاك بن و ئامانچ بەرزەوھەندى نەخۆشەكە بى لەكۆتاپيدا^(٣).

وھ ئەگەر پزىشك ئەو ئەندازەىيەى تېنەپەراند كە فەرمانى پيكرارهو لە شوپىنى مەبەست نەترازا، ئەوھ بەربار نابى و بەرپرسىارپىتى لەسەر نپە و پەخەى ناگپرى، لەبەر نپازى پاكى لەلایەك و ھەوھى كە ئەنجامى داوھ بە مەبەستى چارەسەر بووھ.

(١) علي بن عبد الكريم بن طرخان بن تقي الشيخ علاء الدين أبو الحسن بن مهذب الدين الحموي ، الأحكام النبوية في الصناعة الطبية ، شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده: القاهرة، ص ١٠

(٢) ابن قدامة، المغني، ج ٦، ص ١٢٣؛ الخطيب الشربيني، مغني المحتاج، ج ٤، ص ١٩٤؛ الكاساني، البدائع، ج ٦، ص ٣٨١؛ أبو الوليد محمد بن أحمد بن محمد بن أحمد بن رشد القرطبي الشهير بابن رشد، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، دار الحديث : القاهرة، ٢٠٠٤م، ج ١، ص ٩٩٧؛ منصور بن يونس بن إدريس البهوتي، شرح منتهى الإرادات، عالم الكتب: ، ط ١، ١٩٩٣م، ج ٢، ص ٢٦٢.

(٣) زكي شمس محمود، لمسؤولية التصيرية للأطباء في التشريعات العربية (المدنية و الجزائية)، مؤسسة غيور للطباعة: دمشق، ط ١، ١٩٩٩م، ص ٥٢٣

"ئىبنو موزىر" دەفەرموۋى: "زانايان يەككەنگن لەسەر ئەوھى كە ئەگەر پزىشك نەترازا و تېنەپى نەكرد لە كارى پىئويستى، ئەوا بەربار نابى" (۱).

وہ زانا "سەرخەسى" لە كىتەبى "المبسوط" دەفەرموۋى: "ئەگەر خويىنگر خويى گرت و نەترازا و تېنەپەپى لە شوپىنى نەرىت (عادة) يى، ئەوا بەربار نابى لەوھى لە دەستى قەوماوھ" (۲).

مەرجى سېئەم: مۆلەتدان پزىشك لەلايەن نەخۆش

زانايان بۆ بەربار نەبوونى (ضمان) پزىشك بە مەرجيان داناوھ كە دەبى لە خودى نەخۆشەكە مۆلەت درابىت، يان لە سەرپەرشتىارى نەخۆشەكە، ئەگەر نەخۆش خاوەندارىتى خۆى پى نەئەكرا، وەك مندال و شىت، جا ئەگەر نەخۆش يان سەرپەرشتىارەكەى مۆلەتى بە پزىشك نەدا بۆ چارەسەرکردنى و ئەم ھەلسا بە چارەسەرکردنى، وە ئەم چارەسەرىيە زىانى لىكەتەو، ئەو بەربار (ضمان) ئەبى، چونكە كارىكى پى پىنە دراوى ئەنجامداوھ (۳).

"ئىبن قەيمى جەوزى" دەفەرموۋى: (ئەگەر نەخۆش مۆلەتى بە پزىشك دا بۆ سوننەت (ختان) كردنى، لە كاتىكى زۆرگەرم يان زۆر سارد، يان لەكاتى لاوازىيەكە مەترسى بۆ نەخۆش ھەبوو، ئەگەر ھاتوو نەخۆشەكە پىگە يىشتوو (بالغ) و ھۆشمەند بوو، ئەو پزىشكە بەربار (ضمان) نابى، چونكە نەخۆشەكە بەھۆى مۆلەتەكەى خۆى مافى خۆى نەھىشتوو، بەلام ئەگەر بچوك بوو، ئەوا بەربار ئەبى، چونكە مۆلەتەكەى لەبەرچا ناگىرئ لەپرووى شەرەوھ) (۴).

ھۆكارەكەشى ئەوھى ئەگەر لەگەل بوونى مۆلەت پزىشك ھەر بەربار (چامىن) بوو، ئەوا دەبوو ھۆى ئەوھى كە خەلك واز لەپىشەى پزىشكى بەھىنى كە لە پىئويستىيەكانى زىانە بۆ پاراستنى گيان و ھەچە. وە ئەم مۆلەتەش گرنگىيەكى زۆرى ھەبە بە تايبەت كاتى كە پزىشك خۆى لە شوپىنى كارەكەى نابى و پزىشكىكى تر ئەكاتە بركارى خۆى بۆ ئەنجامدانى كارەكەى، جا لەم ھالەتەنە پىئويستە نەخۆش ئاگادار بركىتەو، چونكە لەوانەبە نەخۆشەكە نەپەوئ جگە لە پزىشكەكەى خۆى پزىشكىكى تر چارەسەرى بكا، ئەگەرنا پزىشكە بركارەكە بەرپرس دەبى لە ھالەتى تىكەل كردنى شتانىك" چونكە پىشتر مۆلەتى پى نەدراوھ لەلايەن نەخۆشەكە بە چارەسەرکردنى.

مەرجى چوارەم: پابەندبوونى پزىشك بە پىساو بنەماى پىشەى و زانستى

ئەگەر پزىشك پابەند بوو بە بنەماو پىساو پىشەكەى و سنورى نەبەزاند و زىادەپروى نەبوو ئەو پىشەو كارەكەى پىگا پىدراو دروستە بەھەموو دەرەنجامەكانىوھ بەبى بەرپرسىاربوون، بەلام ئەگەر سەرپىچىكر وەك دانانى چارەسەرىكى نەگونجاو ياخود ئەنجامدانى نەشتەرگەرى بەھەلە ياخود ھەلكىشانى ددانىك كە پىئويست بە ھەلكىشان نەبووھ لەم كاتەدا بەرباروو (چامىن) و بەرپرسىاردەبىت بەرامبەر پىشەكەى (۵).

دوھەم: ئەو ھالەتەنە كە پىئويست نى مۆلەت لە نەخۆش وەربگىرئ

لەزەدا دوو ھالەت ھەن كە پىئويست نى مۆلەت لە نەخۆش وەربگىرئ (۶).

ھالەتى يەكەم:

ئەو ھالەتە ترسانكانەن كە ھەپەشەى مردن لەسەر ژيانى نەخۆش دروست ئەكەن، يان ھەپەشەن بۆ لەناوچوونى ئەندامىك لە ئەندامەكانى، وە لەم ھالەتەش ھۆشى بەلاى خۆو نەبوو، يان لاينى دەروونى بوارى نەئەدا بۆ مۆلەت پىدانى، وە سەرپەرشتىارى نەخۆشەكە لەوئ نامادە نەبوو بۆ مۆلەت ئى وەرگرتنى، وەكو پوداوىكى كت و پەرەكانى ھاتووچۆ، ھەرھالەم ھالەتەنەوھەبە كە نەخۆش بىھۆش كراوھ بۆ نەشتەرگەرىيەك، كەچى لە ميانى نەشتەرگەرىيەكە دەردەكەوئ كە پىئويستە لەخودى كاتەكە نەشتەرگەرىيەكى تر ئەنجام بەرئ.

ھالەتى دوھەم:

ئەو ھالەتەنەن كە بەرژەوھەندى گشتى ئەيخوازئ، وەكو نەخۆشەبە پەتا مەترسىدارەكان كە ھەپەشە لە كۆمەلگا دەكەن، بەبلاو بوونەوھى پەتا، وەكو كۆلئرا بۆ نمونە، جا لەم ھالەتەنە دروستە بۆ دەسلالەتە نەدروستىيەكان كە كەسىك يان كۆمەلئىك ناچار بگەن لەسەر چارەسەر وەرگرتن، يان پىدانى نامرازئىك لە نامرازەكانى خۆ پاراستن، مادام لەوھدا بەرژەوھەندىيەك ھەبى بۆ كۆمەلگا.

(۱) الشربىيى، مغنى المحتاج، ج ۴، ص ۱۹۴.

(۲) محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي، المبسوط، دار المعرفة للطباعة والنشر: بيروت، ۱۴۱۴ - ۱۹۹۳ م، ج ۶، ص ۲۲۳.

(۳) المصدر نفسه، ج ۱۶، ص ۱۸.

(۴) الهوتى، كشاف القناع، ج ۴، ص ۴۲.

(۵) حكاهم الجراحة الطبية والأثار المترتبة عليها، هو رسالة دكتورة من الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، ومقدمها هو الشيخ محمد المختار الشنقيطي، مكتبة الصحابة: جدة، ط ۲، ۱۹۹۴ م، ص ۵۲۳ - ۵۲۴.

(۶) زكى شمس محمود، لمسؤولية التصيرية للأطباء، ص ۱۰۸.

وه له م پۆزگارهش هه ندى مه رجي تر دانراون بۆ به ربار كردنى پزىشكان، وه ئه كرى بلىين كه ئه م مه رجان ه نوئ نين، به لكو هه ر له مه رجه كانى پيشتر وه رگىراون كه زاناىانى موسلمان داىنانون.

سپيه م: به رپرسىارپوونى پزىشك له كاتى نه جامدانى هه له دا

(1) هه له ي پزىشكى ليزان (پسپوئ):

ئه گه ر هاتوو پزىشك يا برين پيچ يان ده رمانساز يان نه شته رگه كار يان به يتار.... خاوه ن زانست و زانيارى بوو له پيشه كه ي خوى دا به لام له سه ره نجامى كار ه كه ي مردنى كه سىكى ليكه وه ته وه ئه وا هيج تو له يه ك (كو شتنه وه) له سه رى نيه ، به لكو ئه بى خو ئنبايى بدات وه ك "شافىعيايه كان و حه نه فىه كان و ماليكه كان و حه نه بليه كان فه رموويانه و به لگه شيان بۆ ئه وه برىتية له وه ي پزىشكه كه مه به ستى زيان گه يان دن به كه سه كه نه بووه به لكو ويستوويه تى چاره سه رى بكات و چاكي بكاته وه، ئه م كار ه شى به هه له نه جامدا وه نه ك به نه نقه ست (1).

پيشه وا ماليك ده فه رموئ: ئه و هى زانا يان يه ك ده ننگن له سه رى لاي ئيمه ئه گه ر هاتوو پزىشك خه ته نه ي بۆ مندالايكى كرد به هه له زه ررى پيگه يان د ئه وا ده بى خو ئنه كه ي بدات، ئه وه له م هه لانه هه ژمار ده كر ئت كه خو ئنه كه ي له سه ر كه سو كارى پزىشكه، بۆيه هه مو وه له يه ك كه پزىشك ده يكات به نه نقه ست نه بىت ئه وه خو ئنه كه ي له سه ر كه سو كارى پزىشكه (2).

زاناي پايه به رز (ابن روشد ماليكى) له په رتووكى "بدايه" ده فه رموئ: ئه گه ر پزىشك هه له ي كرد له كاتى پيشه كه ي هه رچه ند كه پسپوئ ليزان بىت ئه وا هيج شتىكى له سه ر نيه و (ناكوژر ئيه وه) وه خو ئنه كه شى ده كه و ئته سه ر ئه ستوى كه س و كارى پزىشكه كه ئه گه ر له (سىيه ك) زياتر بوو، به لام ئه گه ر له سىيه ك كه م تر بوو ئه وا له خودى مالى پزىشكه كه ده كه و ئت (3).

كوئى زانا يان ده لئىن له سه ر پزىشك پيوسته خو ئنه كه ي ته واو بدات به پيچه وان هى "حه نه فىه كان كه ده لئىن: پيوسته كه وا نيوه ي خو ئنه كه بدات. به لگه ي كوئى زانا يان له وه دا ئه وه يه كه ئه و پزىشكه هاوشيوه ي ئه و كه سه يه كردارىكى هه له نه جام ئه دا كوشتن به هه له نه جام ئه دا ده بى خو ئنئىكى ته واو بدات به لام "حه نه فىه كان ده فه رموون ئه و نه خو شه كه مردوه له ناوچوه به هوى كار يكه كه رييدراوه ئه وه پيوسته نيوه ي خو ئنه كه بدات (4).

پيشه وا (ماليك (5) و شافىعياي (6) ده فه رموون : هيج خو ئنى له سه ر نيه ئه گه ر مه به ستى پاك بوئى هيج شتىكى له سه ر نيه چونكه مه به ستى پزىشك چا كسازى و چاره سه ر بووه هه ولى خو شى به گه ر خستوه كه م ته ر خه مى نه كردووه بۆيه تو له ي له كو ل ده بىته و تو له ي خو ئنئىشى له م حا له ته دا له كو ل ئه بىته وه.

تو ئه ژه ر واى بۆ ده چىت ئه وه ي كوئى زانا يان بوئى چووينه له دانى خو ئنى ته واوى ئه كه و ئته سه رشان. چونكه ئه و پايه به رزه وه ندى گشتى تىدايه وه له تواناي دايه كه وا ريگرى پزىشكه كان بكات له وه ي كه مته ر خه مى نه كه ن له كاتى نه جام دانى پيشه كه يان و هه روه ها ناچار يان بكه له وه ي ناگادارو وشيارى ته واو بكن له كاتى چاره سه ر كردن، به تا ييه تيش ئه گه ر هاتوو زانايان هيج كه مته ر خه ميه ك له لايه نى خو يان (پزىشكه كان) تى نا په رى به بى دادگا بگردن و لئير سىنه وه يه ك له پاشان ئه وا هاوشيوه ي ئه و هه له كه وا ئايىن ئيسلام خو ئنى تىدا واجب كردووه نه ك كو شتنه وه، چونكه مرؤقه بيگومان هه له ئه كات سه ربارى ئه وه ي كه وا هه رچه نده زانست و زانيارى به رچاو روونى هه بىت .

حه نه فىه كان ده لئىن پيوسته (حجر) واته دكتورى جا هيل ريگرى لئىكرى له نه جام دانى پيشه ي پزىشكى چونكه ريگرى كردن له بوارى فه رمان كردن به چا كه وه نه هى كردن له خراپه هه ژمار ده كر ئت، چونكه پزىشكى نه زان هو كارى مردنى مرؤفه كان ده بىت بۆيه ريگرى كردن له م جو ره پزىشكانه ده بىته هو كارى زيان نه گايان دن به كو مه لگا به گشتى.

(2) هه له ي پزىشكى نه زان (ناپسپوئ):

سه باره ته به پزىشكى نه زان ئه وا هه موو زانا يان يه كده ننگن له سه ر ئه وه ي به ربار (چامن) و به رپرسىاره ده بى به گو ئره ي ئه و زيان هى داويه تى ئه بى بىداته وه به لگه ش له سه ر ئه وه ئه مان هى خواره وه يه:

(1) ابن عبدالبر، الاستنكار، ج 8، ص 62
 (2) مالك بن انس بن مالك بن عامر الأصبحي المدني، الموطأ، دار إحياء التراث العربي، بيروت، 1985م، ج 2، ص 853
 (3) ابن رشد، بداية المجتهد، ج 1، ص 997
 (4) السرخسي، المبسوط، ج 6، ص 343
 (5) ابن رشد، بداية المجتهد، ج 1، ص 997
 (6) أبو عبد الله محمد بن إدريس بن العباس بن عثمان الشافعي، الأم، دار المعرفة – بيروت، 1990م، ج 6، ص 244

١ - فهرمودهی پیغه مبهەر (دروودی خوای له سهەر بیئت) که ده فهرمووی: مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يَكُنْ بِالطَّبِّ مَعْرُوفًا، فَأَصَابَ نَفْسًا فَمَا دُونَهَا، فَهُوَ ضَامِنٌ " واته هه رکه سیك دستکاری بواری پزشکیدا بکات و لهو بواره لیژان و شارهزا نه بوو، زیانی به گیانتیک یان نه ندامیکی لاشه گه یاند نه وه به ربارو به پرسیاره . "

"ئین حه جهر"^(١) ده فهرمووی: ئه وه فهرمودهیه به لگه یه له سهەر نه وهی که که سیك خوی بکاته پزشکی به پرسیاره له سهەر له ناو بردنی گیانتیک یان نه ندامیک، جا چ به فهرمانی نه وه کاره که کرابی یان به دهستی خوی کردیبتی، به نهقهست بی یان هه له، وه یه که دهنگی زانایان وا دهخوای^(٢).

وه له (بداية المجتهد) ی ئین پوشدی مالیکی دا هاتوه : " نه گهر هاتوو پسیور نه بوو، نه وه ده بی لئی بدری و زیندانی بکری و خوینی پی بیژدی له سامانی خوی به بی راجیوازی^(٣)، وه هوی پی بژاردن له سامانی خوی نه وه یه که کاره که ی به نهقهست داده نری، وه خزم و خوی له سهریان نیه خوینی کوشتنی نهقهست بدن^(٤)

٢ - گێدراوه ته وه له پیغه مبهەر (دروودی خوای له سهەر بیئت) که فهرموویه تی: مَنْ تَطَبَّبَ وَلَمْ يُعْلَمْ مِنْهُ طِبٌّ، فَهُوَ ضَامِنٌ «١١٨ . رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَاللَّسَائِي "هه رکه سیك دستکاری بواری پزشکیدا بکات و له وه و پیش کاری پزشکی لئ نه زانرابی.. نه وه به پرسیار (چامن) ه "

نه وه دیاره له فهرموده که نه وه یه که پزشکی نه زان به پرسیاره له وهی که له ناوی بردوه، چونکه زوری له خوی کردوه له بواری پزشکی و زانیاری نه بووه .

٣ - پیغه مبهەر (دروودی خوای له سهەر بیئت) فهرموویه تی: أَيْمًا طَبِيبٌ تَطَبَّبَ عَلَى قَوْمٍ لَا يُعْرِفُ لَهُ تَطَبُّبٌ قَبْلَ ذَلِكَ فَاعْتَنَتْ فَهُوَ ضَامِنٌ «١٢١ واته "هه رکه سیك کاری پزشکی بۆ که سانیك بکا که پیشتر کاری پزشکیان لئ نه زانیب و زیانی لیکه ته وه نه وه به پرسیاره "

وه هوی به پرسیار بوونی شی ده گه پته وه بۆ نه جامدانی کاریکی کوشنده به بی زانست و پسیوری و زانیاری، وه له م کاره یدا زهره ر و زیان که وتوته وه بۆته ده ستدیژی کار، بۆیه ده بی به ربار بی (چامن)

٤ - له رووی لۆژیک و هوشیاریدا: پزشکی نه گهر نه زان بوو، وه لاسایی پیشه ی پزشکی کرده وه له کاتیک که پسیور و لیژان نه بوو له و بواره، نه وه بیگومان ده بیته ده ستدیژی کار، چونکه خوی فریوداوه و پزشکی نه بووه، له حاله دا نابی دستکاری بکا، چونکه به پرسه له و زیانانه ی که لئی نه جامی کاره که یدا ده که ونه وه، له مهش دا پاراستنی گیان و به رژه وه ندی خه لگی هه یه .

له کتبی "الموافقات" ی پیشه و شاتیبی دا هاتوه: "نایا نابینی که نه وان (زانایان) پزشکی و خوینگر و چیشتلینر و جگه له وانه ش له پیشه وه ره کان به پرسیار ده که نه گهر که مه رخه می لیان پوویدا، جا به خۆ فریودان یان که مه رخه می.. به پیچه وانه ی نه وهی که که مه رخه می نه کردی، چونکه له و کاته دا به پرسیار نابی"^(٥).

کۆتایی

ده ره نجام

- ١- له کۆن و نوپوه خه لگی گرنگیان داوه به زانستی پزشکی، له بهر نه وه لایه نه موقایه تیه و پرگار کردن و چاک بوونه وهی نه خۆش .
- ٢- وه پیش هاتنی ئیسلام نه م پیشه ی پزشکی بوونی هه بووه به شیوه یه کی لاوان، به لام که ئایینی پیروزه ئیسلام هاتوو پیگه و شکوی و ریجی زۆتری بۆ داناوه، وه خۆ فیکردنی نه م زانسته ی به فه رزی کیفایه دانا، .
- ٣- ، وه له م زانسته دا چه ندین به رگ له په رتوک نووسراون و چه ندین پزشکی له پیاوان و ژنان هه لکه وتوون، وه بابای پزشکی له کۆن و ئیستاشدا پیگه یه کی به رچاوی هه بووه و کۆمه لگا پی به خشویه وه کو پیز و له به رچاوگرتنی هه وه لکانی .
- ٤- بابه تی به پرسیاریتی پزشکی گرینی تایبه تی پیدراوه له ئیسلامدا، وه زانایانی له باره ی هه له پزشکییه کان داوان و جیاوازیان کردوه له نیوان نه وه له لانه ی که به هوی نه زانییه وه ده که ونه وه، له گه ل نه وه له لانه ی که به هوی که ته رخه مییه وه ن، وه جیاوازیان کردوه له نیوان نه وه لیکه وتانه ی که به هوی چاره سه ره وه ن.

(١) ابن رشد، بداية المجتهد، ج ١، ص ٩٩٧

(٢) الصنعاني، سبل السلام، ج ٣، ص ٢٥

(٣) ابن رشد، بداية المجتهد، ج ١، ص ٩٩٧

(٤) محمد بن أحمد بن عرفة الدسوقي المالكي، حاشية الدسوقي على الشرح الكبير، ج ٤، ص ٢٨

(٥) براهين بن موسى بن محمد اللخمي الغرناطي الشهير بالشاطبي، الموافقات، دار ابن عفان، ط ١، ١٩٩٧ م، ج ١، ص ٢٣٢

- ٥- زانایان یه که دهننگن له سهر به ربارکردنی پزشکی نه زان و پزشکیکی لیزانی ده سندریری کار، وه خوینباییه که یان خستوته سهر خزم و خویشی ئه گهر پزشکیکه که لیزان بوو، وه له سهر سامانه که ی خوئی و خزمانییه تی ئه گهر نه زان بوو، چونکه هه له یه و به ئه نقهست نه بووه،
- ٦- ئه گهر پزشکیکی پسیپۆر لیزان هه له کرد به یی ئه نقهست و که سیک گیانی له ده سندا له ژێردهستی ئه و خوینباییه که ی له سهر خزمانییه تی، ئه گهر زیانی به نه خویش گه یاند به پیی زیانه که قهره بووی نه خوکه ده کاته وه، به لام ئه گهر به ئه نقهست بوو نه خویشه که ش مرد ئه وه (قصاص) ی له سهره .
- ٧- زانایان کۆده ننگن له سهر ئه وی پزشکی به ربارو به رپرسیار نابیت ته نها به چه ند مه رجیک نه بییت وه کو: شیایوی پیشه که بییت به هوی خویندن و زانین و زیاده پره وی نه کات له چاره سه رکردن و چاره سه ری نه خویش به مؤله تی نه خویش بکات
- ٨- وه له جوانییه کانی شه ریعت ئه وه یه که بۆ ئه م پیشه یه کومه لیک ره وشتی داناوه و پیوستی کردوه له سهر پزشکیان که پییه وه پابه ندبن، جا له هر ئاستیکی زانستیدابن، وه فه رمانی کردوه که چاکه له گه ل نه خویش بکری چ پله به رز بی یان پله نزم، ئازاد بی یان کۆیله، چونکه پییش ئیسلام ئه م لپرسیینه وه پزشکیانه ملکه چی یاسا کومه لایه تییه سه مکاره کان ده بوو، جیاوازی نیوان ئازاد و کۆیله و پله به رز و پله نزمه کانی ده کرد.

پاسپارده کان

- ١- پیوسته پزشکیکان ره چاری مرؤفایه تی نه خویش بکن و به رژه وهندی گشتی بپاریزن.
- ٢- پیوسته سه ندیکای پزشکیان خولی هوشیاری و فیکاری ورد به پیی ستانده ری جیهانی بۆ پزشکیانی نوی بکاته وه و ئاگاداریان بکاته وه له به رپرسیاریه تی هه له و که مه رخه می.
- ٣- پیوسته پزشکیکان پیشه که یان بکن به ساباتی خزمه تی مرؤفایه تی نه ک کۆکردنه وه ی پاره و سه روه ت و سامان و هه سته بکن به به رپرسیاریه تی به رامبه ر کومه لگا.
- ٤- پیکه یانی لیزنه یه کی پسیپۆر ورد بۆ دیاریکردنی هه له کان و دور بییت له سۆز براده رایه تی خزمایه تی.
- ٥- پیوسته حکومه ت له سهر ئاستی بالآ گرینگی ته واو بدات به پزشکیان و نه خویشخانه و که لوپه ل و ئامرازی نه شته رگه ری چاره سه رکردن و به پیی ستانده ری نیوده وه له تی.

المصادر

- (١) ابن قیم الجوزیه، محمد بن أبي بكر بن أيوب، الطب النبوي، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت،
- (٢) أبو الفضل أحمد بن علي بن محمد بن أحمد بن حجر العسقلاني، لسان الميزان، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات بيروت، ط١٩٧١م،
- (٣) أبو الوليد محمد بن أحمد بن محمد بن رشد القرطبي الشهير بابن رشد، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، دار الحديث : القاهرة، ٢٠٠٤م،
- (٤) أبو بكر بن مسعود بن أحمد الكاساني، بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، دار الكتب العلمية : بيروت، ط١٩٨٦م،
- (٥) أبو زكريا محيي الدين يحيى بن شرف النووي المنهاج شرح صحيح مسلم: دار إحياء التراث العربي - بيروت، ط٢٠٠٤.
- (٦) أبو عبد الله محمد بن إدريس بن العباس بن عثمان الشافعي، الأم، دار المعرفة - بيروت، ١٩٩٠م.
- (٧) أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر، الاستذكار، دار الكتب العلمية - بيروت، ط٢٠٠٠م،
- (٨) أبو محمد موفق الدين عبد الله بن أحمد بن محمد بن قدامة، المغني، مكتبة القاهرة: القاهرة، ١٩٦٨.
- (٩) أحكام الجراحة الطبية والآثار المترتبة عليها، هو رسالة دكتوراة من الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، ومقدمها هو الشيخ محمد المختار الشنقيطي، مكتبة الصحابة: جدة، ط٢٠٠٤، ١٩٩٤م،
- (١٠) أحمد شرف الدين، الأحكام الشرعية للأعمال الطبية، ط١٩٨٧.
- (١١) أبو داود سليمان بن الأشعث الأزدي السجستاني، سنن أبي داود، دار الكتب العلمية الطبعة الثانية ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م،
- (١٢) محمد بن عيسى الترمذي السلمي، الجامع الصحيح سنن الترمذي، دار إحياء التراث العربي: بيروت.
- (١٣) أخلاق الطبيب رسالة لأبي بكر محمد بن زكريا الرازي إلي بعض تلاميذه، مكتبة التراث: القاهرة، ط١٩٧٧م، ١٣٩٧ هـ - ١٩٧٧ م.
- (١٤) بد الرحمن بن أبي بكر، جلال الدين السيوطي، الجامع الصغير، شركة الفا للنشر، القاهرة، ط٢٠٠٨م.
- (١٥) براهيم بن موسى بن محمد اللخمي الغرناطي الشهير بالشاطبي، الموافقات، دار ابن عفان، ط١٩٩٧م، .
- (١٦) تاريخ ابن خلدون، للعلامة عبد الرحمن بن خلدون المغربي، دار الكتب العلمية، ط١٤١٣ هـ - ١٩٩٢ م.

- ١٧) حمد بن إسماعيل بن صلاح بن محمد الحسني، الكحلاني ثم الصنعاني، سبل السلام، دار الحديث: بيروت.
- ١٨) زكي شمس محمود، لمسؤولية التقصيرية للأطباء في التشريعات العربية (المدنية و الجزائية)، مؤسسة غيور للطباعة: دمشق، ط١٩٩٩، ١.
- ١٩) شرف الدين أحمد ، مسؤولية الطبيب، ذات السلاسل ، الكويت.
- ٢٠) شمس الدين، محمد بن أحمد الخطيب الشرييني، مغني المحتاج إلى معرفة معاني ألفاظ المنهاج: دار الكتب العلمية ، بيروت، ط١٩٩٤، ١.
- ٢١) صلاح الدين محمد أبو الرب، الطب والصيدلة عبر العصور"، تاريخ، الأهلية للنشر والتوزيع، عمان، ١٩٩١م.
- ٢٢) عبدالقادر عودة ، التشريع الجنائي الإسلامي مقارناً بالقانون الوضعي ، دار الكاتب العربي، بيروت،.
- ٢٣) علي بن عبد الكريم بن طرخان بن تقي الشيخ علاء الدين أبو الحسن بن مهذب الدين الحموي ، الأحكام النبوية في الصناعة الطبية ، شركة مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده: القاهرة، .
- ٢٤) كنعان لأحمد، الموسوعة الطبية الفقهية، دار النفائس، بيروت، ٢٠٠٠م.
- ٢٥) مالك بن أنس بن مالك بن عامر الأصبحي المدني ، الموطأ، دار إحياء التراث العربي، بيروت ، 1985م ، .
- ٢٦) محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي ، المبسوط، دار المعرفة للطباعة والنشر : بيروت، ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣ .
- ٢٧) محمد بن أحمد بن عرفة الدسوقي المالكي ، حاشية الدسوقي على الشرح الكبير.
- ٢٨) منصور بن يونس بن إدريس الجهوتي ، شرح منتهى الارادات، عالم الكتب: ، ط١، ١٩٩٣م.
- ٢٩) منصور بن يونس بن صلاح الدين ابن حسن بن إدريس الجهوتي ، كشاف القناع عن متن الإقناع ، دار الكتب العلمية : بيروت،
- ٣٠) نيل الأوطار لمحمد بن علي بن محمد الشوكاني، دار الحديث : ط٤، ١٤١٧ هـ - ١٩٩٧ م.
- ٣١) وهبة الزحيلي، أصول الفقه ، المطبعة العلمية، دمشق ، ط٢، ٢٠٠٦م.

Abstract

This research talks about doctors 'errors and the position of Islamic law on this issue, it sheds light on the doctor's responsibility, with the distinction between them and the doctor's fault and his responsibility for the error during the patient's treatment and surgical procedures.

In this research, it also discusses definition on the meaning of medicine, the rule of studying it, and the rule of medication, and about medical responsibility pre-Islamic period and under Islamic rule. The investigations of doctor's responsibilities as determined in the Islamic law. and the research dealt with the conditions for including doctors in Islamic Law and I have shown how the Sharia preceded the ground laws in including the doctor and talking about the conditions for its inclusion, and this indicates the inclusion of Sharia and its treatment of human issues in every time and place. The research concluded concluding, summarizing the results of the research and mentioning the recommendations.

Keywords: doctors 'errors, Islamic law, doctor's responsibility.